

[Bertel Dahlgaard.]

lov faktisk bygger på, nemlig et afskrivningsbeløb på op imod tilsammen 400 mill. kr. Jeg tror, det ville være frugtbart, om det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen ville sætte sin indflydelse ind herpå.

Men den politik, som nu er gennemført på dette område, er altså, at der er vedtaget en finanslov med sådanne afskrivninger, og at der nu samtidig kan gennemføres disse skattelettelser, der også psykologisk set vil have stor betydning her i landet, og det er vel ikke ukendt for en nationaløkonomisk professor, at man ikke skal undervurdere den økonomiske betydning — også den økonomiske betydning for produktionen — af, at befolkningen føler, at endelig for første gang i lange tider løsnes skatteskruen lidt, at det ligesom føles, at det bliver lidt lettere at ånde. Vi skal selvfølgelig ikke bilde befolkningen ind, at faren er ovre, at det ikke stadig er nødvendigt at gøre en kraftanstrengelse, for det er det, men vi skal på den anden side også indenfor forsvarlige grænser medvirke til et vist lyssyn, som den seneste tids udvikling giver nogen baggrund for.

Når det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen siger, at han nok kunne tænke sig at gå med til lettelse af de direkte skatter, hvis man så blot inddrog de samme beløb gennem større forbrugsafgifter, så ved jeg ærlig talt ikke, hvilke forbrugsafgifter det er, det ærede medlem tænker på. Det kan efter minderne fra det ærede medlems egen finansministertid vel kun være cigaretskatten. Hvorledes ville det nu arte sig, hvis man tænkte sig disse nedsættelser erstattet med en forøgelse af cigaretskatten? Ja, vi har jo en cigaretskat i øjeblikket, som er sådan, at af de 13 øre, en cigaret koster, er de 10 øre skat. Skulle det beløb, der her er tale om, indvindes igennem cigaretskatten, vil det sige, at vi må op på en pris på cigaretten på i hvert fald godt 20 øre. Rent bortset fra, om man nu virkelig vil mene at kunne være bekendt, at en cigaret, som det koster ca. 3 øre at fremstille, skulle koste 20 øre, må man jo opstille det rent økonomiske spørgsmål: Hvad ville følgen deraf blive? Ja, følgen deraf økonomisk set ville blive, at de lavere indtægter, de lavere mellemindtægter, ville få en større skattebyrde, end de havde i forvejen, thi den øgede skat, der kom ind gennem cigaretterne, ville blive mere, end disse indtægter lettedes for gennem den direkte skat, og de højere indtægter ville få en lavere skat, og de dermed følgende større købeevne ville også have skadelige virkninger. Det er ikke sådan, at de lidt højere

indtægter altid anvender en større købeevne blot til opsparing og investering.

Må jeg så hertil føje, at når det ærede medlem så om sin politik siger, at der ved en sådan politik vil blive afgivet baggrund for en udvidelse af nationalbankens udlån til erhvervslivets investeringer, hvilket det ærede medlem altså kunne tænke sig, må jeg minde om, at stillingen ikke endnu er den, at der er vanskeligheder ved at opnå den fornødne kredit til sund investering. Det viser de faktiske forhold, hvor man kun i meget ringe udstrækning har benyttet sig af de lempelser i nationalbankens kreditgivning, som banken har gennemført.

Nej, jeg må sige, at jeg synes, det ærede medlem i sine teorier, hvis almindelige tendens jeg ikke skal underkende, er gået over gevind, og jeg for mit vedkommende har altså villet vandre mere ad en middelvej, der varsomt snor sig langs de lidt bugtede vejgrøfter, som man skal se at affinde sig med uden at tvinges til det store spring ud i en at dem.

Jeg kan i denne forbindelse heller ikke undlade at sige, at jeg synes, det ærede medlems hele vurdering af den øgede købeevne, der er opstået, er fuldkommen overeksponeret. Jeg synes ærlig talt, at denne overeksponering giver sig udtryk i en vi-alenevide-tone, som måske ofte er berettiget fra det ærede medlem, men man må på den anden side også erindre, at der er andre mennesker, der kan ræsonnere ganske fornuftigt om disse ting. Det ærede medlem går f. eks. ud fra, at den overvejende del af skattelettelsen nødvendigvis må føre med sig en tilsvarende forbrugsstigning. Men det er jo ikke sådan, at enhver skattenedsættelse medfører et tilsvarende forøget forbrug. Der er netop i øjeblikket mange tegn, der tyder på — og det vil det ærede medlem også kunne få bekræftet i sparekasserne —, at jævne befolkningskredse er ved i højere grad at komme ind i en sparetankegang end tidligere, og at en skattelettelse som den, der her foreligger, derfor også vil opmuntre denne øgede sparebevægelse, som utvivlsomt er i gang.

Jeg tror, det ville have været meget ønskeligt, og jeg så gerne, at det ærede medlem ville støtte os heri, om vi gennem vor skattepolitik i højere grad kom ind på at opmuntre til en øget opsparing i de brede lag i befolkningen. Det var en af de ting, som stødte mig i sin tid, da det ærede medlem var finansminister, at han i så høj grad i sine økonomiske betragtninger gik ud fra den tankegang, at befolkningens opsparing måtte man regne med i en så aldeles afgørende grad